

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Матвійчук Олександра В'ячеславівна – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 3, частині першій статті 8, статті 19, частині першій статті 36, частині першій статті 55, частині другій статті 61, статтям 101, 129 Конституції України (конституційність) статтю 188⁴⁰ Кодексу України про адміністративні правопорушення від 7 грудня 1984 року № 8073–Х (далі – Кодекс), статтю 22 Закону України „Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини“ від 23 грудня 1997 року № 776/97-ВР (далі – Закон № 776), якими встановлено *обов'язок співпраці з Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини та відповідальність за невиконання його законних вимог або вимог його представників*.

На думку Матвійчук О.В., застосування оспорюваних приписів Кодексу та Закону № 776 призвело до порушення гарантованих частиною першою статті 36, частиною другою статті 61 Конституції України права на свободу об'єднання у політичні партії та громадські організації, права на індивідуалізацію юридичної відповідальності та „реалізацію вимог щодо своєчасного, всебічного, повного й об'єктивного з'ясування всіх обставин справи“; приписи статті 188⁴⁰ Кодексу „суттєво обмежили її право на справедливий суд“, а тому не відповідають статтям 55, 129 Основного Закону України.